

РЕШЕНИЕ

№ 508

гр. Варна, 17.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 35 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Виолета Кожухарова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от Виолета Кожухарова Гражданско дело № 20223110104905 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано, въз основа на искова молба от „Б. Б.“ ЕООД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: *, чрез процесуален представител срещу И. Х. Д. и Х. Н. Т., с искане до съда да постанови решение, с което да осъди ответниците да заплатят солидарно на ищеца сумите, както следва: **26626.28 лв.** – главница, представляваща липсата от оборота на магазин от търговската верига В., находящ се в *, за периода 01.04.2020 г. - 03.04.2020 г., **ведно** със законната лихва върху тази главница, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 30.07.2021 г. до окончателното заплащане на задължението и **3579.75 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата от 26626.28 лева, изчислена за периода от 03.04.2020 г. до датата на подаване на исковата молба в съда - 29.07.2021 г. Претендират направените съдебно - деловодни разноси.

В исковата молба се излага, че страните са били в трудови правоотношения, по силата на които ответниците са заемали длъжностите „о. к.“ и „р. о.“. Съобразно длъжностната характеристика, същите е следвало да стопанисват и отчитат касовите наличности, по утвърдени от работодателя правила, с които служителите са запознати. Поето е и задължение за предаване на касовите наличности, три пъти седмично, на служители на инкасо дружество. През м. април 2020 г., след извършена проверка, са установени липси от дневен оборот (на 01.04.2020 г. и 02.04.2020 г.), от главна каса, както и от всички шест сейфа. Твърди се още, че само двете

ответници и лицето Д. П. имат достъп до паричните средства, знаят и кодовете за сейфовете. Излага се, че констатираните липси са резултат от виновното неизпълнение на вменените на ответниците трудови задължения.

Ответникът – И. Х. Д., депозира писмен отговор в срока по чл. 131 ГПК, в който излага съображения за недопустимост, евентуално – за неоснователност на исковете. Тезата си за недопустимост на исковете обосновава с възражение за невъзможност за установяване на престъпно деяние по гражданскоправен ред. Релевира правоизключващо възражение за „непреодолима сила“, която се явява престъплението, което освобождава служителя от отговорност. Оспорва също, че от страна на работодателя да са създадени адекватни условия за съхранение на касовите наличности. Възражава търсените суми да са й предавани изобщо, а установените липси да са в резултат от поведението ѝ на работното място. Отправя искане за отхвърляне на исковете и за присъждане на разноски.

Ответникът – Х. Н. Т., не депозира писмен отговор, в срока по чл. 131 ГПК.

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от трудов договор № * от * г., сключен между „Б. Б.“ ЕООД, като работодател и И. Х. Д. като служител, последната е заемала длъжността „а.-к.“ в ищцовото дружество.

Съгласно допълнително споразумение № * от * г. към горепосочения трудов договор, ответницата Д. заема длъжността „о. к.“

Приобщена към доказателствения материал по делото е длъжностна характеристика от * г. за длъжността „о. к.“, подписана от И. Д.. Видно от съдържанието на документа съгласно която служителката има следните трудови задължения: обслужване клиенти на каса; спазване правилата за отчитане на касите; стопанисване на касовата наличност и да предава постъпленията.

В длъжностна характеристика от 16.03.2019 г. за длъжността „о. к.“, подписана от И. Д. на 16.03.2019 г., е посочено, че служителката: носи отговорност за стопанисване на касовата наличност и за предаване на постъпленията (т. 4); спазва инструкциите за работа с поверения сейф; отчита сумите от сейфа (вкл. плащанията с карта или ваучери) незабавно след приключване на работата на касата; отчита сумите от сейфовете на всички касиери; носи отговорност за правилното отчитане и наличност на пари в

края на работния ден, както и да попълва надлежно всички отчети.

Със Заповед № */ 22.04.2020 г. трудовото правоотношение между ищцовото дружество и И. Д. е прекратено, по взаимно съгласие на страните, считано от 22.04.2020 г.

Видно от трудов договор от * г., сключен между „Б. Б.“ ЕООД, като работодател и Х. Т. като служител, съгласно който последната е зае мала длъжността „а.-к.“.

Съгласно допълнително споразумение № * от * г. към горепосочения трудов договор, ответницата Т. заема длъжността „о. к.“.

Съгласно допълнително споразумение № * от * г., съгласно което Х. Т. е изпълнявала длъжността „р. о.“.

Приобщена към доказателствения материал по делото е длъжностна характеристика за длъжността „гл. к.“, подписана от Х. Т.. Видно от съдържанието на служителката е вменено задължение да отговаря за спазване на правилата при отчитане на касите - да стопанисва касовата наличност и да предава постъпленията.

Приобщена към доказателствения материал по делото е длъжностна характеристики относно длъжността „о. к.“, подписана от Х. Т., която също предвижда служителката да отговаря за спазване на правилата при отчитане на касите - да стопанисва касовата наличност и да предава постъпленията.

Приобщена към доказателствения материал по делото е длъжностна характеристики за длъжността „р. о.“, подписана от Х. Т., която вменява на служителката задълженията да спазва инструкциите за работа с поверения й сейф и да отчита сумите от сейфа (вкл. плащанията с карта или ваучери) незабавно след приключване на работата на касата.

Със Заповед № * от * г. на Х. Т. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение.“

Приобщена към доказателствения материал по делото е Инструкция за инкасова дейност на „Б. Б.“ ЕООД, касаеща установените от работодателя вътрешни изисквания към дейностите по съхранение, отчитане и предаване на пари по делото (л. 56 – 58 от гр. д. № 631/ 2022 г.).

Видно от приобщените на л. 21 и 46 декларации, подписани от И. Д. и Х. Т., с които служителките са декларирали, че са запознати със съдържанието на Инструкцията.

Приобщено към доказателствения материал по делото е извлечение от Тристранно споразумение от 15.01.2016 г., сключено между „Б. Б.“ ЕООД, Р. Б. ЕАД и „Г. С. С.“ ЕООД, с ЕИК *. Видно от съдържанието на вещото „Г. С. С.“ ЕООД поема задължение да извършва транспортирането на ценни пратки

с банкноти от магазините на Б. на територията на страната, изброени в Анекс № 5 до офисите на Р. Б. ЕАД. Прието е още, събирането на ценните пратки от „Г. С. С.“ ЕООД да се извършва по график съгласно Анекс № 3, а за всяко предаване на такива да се съставя протокол, подписан от представител на Б.. Банкнотите от пратките е да бъдат подредени в пликове, запечатани и маркирани, като съдържанието им не следва да надхвърля 60 000 лева, а в пликовете следва да бъде налично и попълнено платежно нареждане за внасянето на сумата по банкова сметка в Р. Б. ЕАД, с посочване на номера на съответния магазин и деня на дневния оборот. „Р. Б.“ ЕАД поема задължение да извършва услуги по обработка, преброяване и контрол на банкнотите, получени при събирането на парични средства и да заверява с получените такива сметката на Б. с IBAN * в деня на пристигането им в съответния офис на банката - до 17:00 часа в работни дни. Предвиден е период на действие на споразумението от 15.01.2016 г. до 31.12.2017 г., като срокът на действие да може да бъде продължаван мълчаливо неопределен брой пъти за допълнителни едногодишни периоди, в случай, че никоя от страните не изпрати до останалите страни предварително 6- месечно предизвестие за прекратяването на споразумението.

Видно от Констативен протокол от 12.04.2020 г., съставен от комисия, сформирана от работодателя за проверка на сейф от № 1 до № 6 на отделните касиери във филиал * и на главната каса във филиала, извършена на 03.04.2020 г. В резултат от проверката, комисията констатира следното: от дневния оборот от 01.04.2020 г. липсват 13 367.33 лева; от дневния оборот от 02.04.2020 г. липсват 15 968,85 лева; от Главна каса липсват 1 200 лева; от дневния оборот от 03.04.2020 г. липсват общо 9 403,24 лева от шестте сейфа на отделните касиери. Протоколът носи подписа на ответницата Д..

За изясняване на спора от фактическа страна, в хода на процеса е допусната съдебно – счетоводна експертиза, от която се установява следното: сумата, която е следвало да бъде налична в шестте сейфа и главната каса е възлизала на 47 826.43 лева, но реално наличната сума в шестте сейфа и главната каса е общо 7 903.25 лева, т.е. налице е липса от 39 923.18 лева; налице е забава в предаването на кешовите обороти към инкасо и съответно внасянето им по график в разплащателната сметка на ищцовото дружество; на 03.04.2020 г., в края на работния ден, при извършена проверка, е установена липса от средствата на оборота на търговски обект – филиал * от верига Б., чийто размер възлиза на 39923.18 лв.

За изясняване на спора от фактическа страна, в хода на процеса са ангажирани гласни доказателства, посредством показанията на свидетеля Д. П..

В показанията си свидетеля излага, че към 2020 г. е работила в „Б.“ като

„о. к.“. Отчитани са касиерите в края на работния ден, работили са и на каса, при нужда – са зареждали магазина, правено е и инкасо на магазина. Относно организацията при приключване на смяна, свидетелката посочва, че всяка касиерка се отчита на отговорник. Отчетените суми се прибират в сейфове, със заключващи устройства, като в края на работния ден се инкасират. През пролетта на 2020 г. свидетелката е уведомена за установена липса от магазина. Свидетелката излага още, че при засичане на сейфа, е констатирала липси от оборота, за което е уведомила управителя на магазина.

Гореустановената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Предявен е иск с правно основание основание чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По отношение на допустимостта:

Съдът, след извършена служебна проверка по реда на чл. 130 ГПК, констатира, че предявеният иск е процесуално допустим. Този извод се налага, до колкото процесуалната легитимация на страните се определя от твърденията на ищеца в исковата молба. В случая, ищецът сочи, че е носител на материалното право, което е накърнено от ответника чрез възникналия между тях правен спор, за разлика от материалната легитимация, която се определя от доказването на иска и обуславя неговата основателност и по която съдът се произнася със съдебно решение. В този смисъл легитимацията на страните съответства на твърденията за наличие на предпоставки на ангажиране на отчетническата отговорност на ответника, които твърдения са достатъчни до обусловят извод за допустимост на инициираното исково производство.

С оглед релевираното възражение, следва да бъде отбелязано, че образуването на досъдебно производство срещу работника, във връзка с установената липса, не съставлява пречка за провеждане на производството, касаещо ангажиране на отчетническата му отговорност.

По отношение на основателността

Съобразно правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да установи, в условията на пълно и главно доказване, наличие на трудово правоотношение с ответника, по силата на което последният е заемал отчетническа длъжност; наличието на липса, вида и размера на причинените вреди.

В тежест на ответника е да обори презумпцията, че същата е причинена от него или по негова вина, като установи, че не е причинил липсата или че не я е причинил виновно.

В хипотезата на чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ е регламентирано правото на

работодателя, за да претендира обезщетение за причинената му вреда, когато същата произхожда от липса, причинена от работник или служител, на когото като трудово задължение е възложено да събира, съхранява, разходва или отчита парични или материални ценности.

Разпоредбата на чл. 208, т. 2 от КТ предвижда, че в случаите на пълна отговорност, когато вредата е причинена от няколко работници или служители, те отговарят солидарно.

В конкретната хипотеза, от събраните по делото писмени доказателства (трудови договори, длъжностни характеристики и инструкция, безспорно се установява, че към 03.04.2020 г. между страните е съществувало валидно трудово правоотношение, по силата на което ответниците заемат длъжностите „о. к.“ и „гл. к.“ в ищцовото дружество. Изясняване се също, при която при изпълнение на трудовите му функции ответниците имат задължение, както следва: отчитане на касите - да стопанисва касовата наличност и да предава постъпленията – за длъжността гл. к. и отчита сумите от поверения сейф (вкл. плащанията с карта или ваучери) незабавно след приключване на работата на касата; отчита сумите от сейфовете на всички касиери; носи отговорност за правилното отчитане и наличност на пари в края на работния ден, както и да попълва надлежно всички отчети – за длъжността о. к..

Гореизложеното обуславя извода, че ответниците фактически са изпълнявали материално – отчетнически дейности по трудово правоотношение.

На следващо място, установено по делото е, че на 03.04.2020 г. от страна на работодателя е извършена проверка на касовите наличности в търговския обект, в рамките на която е констатирана липса в размер 39 923.18 лева.

Съгласно чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ служителят, натоварен със задължения по съхраняване и отчитане на материални ценности на работодателя, дължи пълна обезвреда на констатираните липси в повереното му за стопанисване чуждо имущество. Смисълът на тази отговорност е да обезпечи претърпяните от работодателя щети, причината за настъпването на които не може да бъде установена. Доколкото в такъв случай работодателят не може да предяви притезанието си към конкретния причинител законът презюмира, че отчетникът, с оглед естеството на трудовите си задължения, следва да понесе имуществената тежест за обедняването на работодателя. В контекста на изложеното отчетническата функция на служителя и недостигът на имуществени активи по неустановени причини са иманентни и следователно безуловно изискуеми белези на този вид дълг, липсата на някои от които има за последица отпадане на отговорността (така Решение № 56/ 10.03.2010 г. на

ВКС по гр.д. № 540/ 2009 г., III г. о. и други).

В настоящата хипотеца, съгласно заключението на вещото лице по изготвената съдебно – счетоводна експертиза, кредитирано като обективно и компетентно изготвено, към 03.04.2020 г. от сейфове, от главната каса и от кешовите обороти за 01.04.2020 г. и за 02.04.2020 г. на филиал * липсват общо 39 923.18 лева.

Както бе отбелязано „липсата” по смисъла на чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ представлява вреда с неустановен произход (така и Решение № 232/ 20.03.2009 г. на ВКС по гр.д. № 2716/ 2008 г., IV г.о. и др.).

Същевременно, установен по делото е фактът на сключен от работодателя договор за инкасо услуги с дружество, чиито служители са посещавали търговския обект три пъти седмично (в сряда, в петък и в неделя), за да получават реализираните кешови обороти и да ги внасят по банкова сметка на дружеството. Съгласно експертното заключение, след съпоставка на данните от инкасо протоколите за предаване на пари с графика на посещение на филиала и с датата на заверка на банковата сметка на работодателя, на 19.11.2019 г., 21.11.2019 г., 26.11.2019 г., 30.11.2019 г., 09.03.2020 г., 10.03.2020 г., 11.03.2020 г., 12.03.2020 г., 14.03.2020 г. и 21.03.2020 г., е налице забавяне от страна на служителите на „Б. Б.“ ООД за предаване на реализираните парични обороти.

В тежест на ответниците е да установят причината, на която се дължат недостигът на средствата и причината за забавата за предаване на кешовите наличности. Събраните в тази насока гласни доказателства, установяват организацията на работа в търговския обект, но не и конкретната причина за липсата. В предвид последното, следва да се приеме, че доказателства, годни да оборят презумпцията за виновност, че липсата не се дължи на действия или бездействия на ответниците, или се дължи на други обективни факти, които не могат да им се вменят във вина, не са ангажирани.

Гореизложеното обуславя извода, че недостигът от оборотите на търговския обект, реализирани в периода от 01.04.2020 г. до 03.04.2020 г., чиито общ размер възлиза на 39 923.18 лева, е с неустановен произход и съставлява липса, дължаща се на неизпълнението на служебните задължения на ответниците.

По изложените съображения се налага извода, че са налице предпоставките за ангажиране отговорността на ответниците, поради което и предявеният иск следва да бъде уважен, на основание чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ.

На основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, основателна е и акцесорната претенция за заплащане на обезщетение за забава върху главницата от 26628.28 лв., изчислена за периода от датата на установяване на липсата - 03.04.2020 г. до

датата на подаване на исковата молба в съда - 29.07.2021 г., чийто размер възлиза на 3579.75 лв.

По отношение на разноските:

С оглед изхода на спора и отправеното искане, в полза на ищеца следва да се присъдят и извършените за водене на производството разноски.

В тази връзка, при определяне размера на дължимата сума, следва да бъде съобразено, че размерът на дължимата държавна такса, съобразно цената на иска, към датата на неговото предявяване, е 1740.79 лв. Горницата над този размер до 5437.11лв. е недължима, поради което не следва да се присъжда, а подлежи на възстановяване от съда.

В предвид релевираното възражение по реда на чл. 78, ал. 5 ГПК, след преценка на фактическата и правна сложност на спора, извършените от страните процесуални действия, както и минималния размер по Наредба № 1/ 2004 г. – 3066.48 лв., се налага извод се прекомерност на претендираното от страната адвокатско възнаграждение.

Ето защо, в полза на ищеца следва да се присъдят съдебно – деловодни разноски в общ размер от 6140.49 лв., от които 1740.79 лв. – заплатена държавна такса, 400 лева – внесен депозит за изготвяне на съдебно – икономическа експертиза и 4000 лв. – адвокатско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА И. Х. Д., ЕГН: *****, с адрес: * и Х. Н. Т., ЕГН: *****, с адрес: *, да заплатят солидарно на „Б. Б.“ ЕООД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: *, сумите, както следва: 26626.28 лв. (двадесет и шест хиляди шестстотин двадесет и шест лева и двадесет и осем стотинки) – главница, представляваща липсата от оборота на магазин от търговската верига В., находящ се в *, за периода 01.04.2020 г. - 03.04.2020 г., на основание чл. 207, ал. 1, т. 2 КТ, ведно със законната лихва върху тази главница, считано от датата на подаване на исковата молба в съда – 30.07.2021 г. до окончателното заплащане на задължението и 3579.75 лв. (три хиляди петстотин седемдесет и девет лева и седемдесет и пет стотинки), представляваща обезщетение за забава върху главницата от 26626.28 лева, изчислена за периода от 03.04.2020 г. до датата на подаване на исковата молба в съда - 29.07.2021 г., на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

ОСЪЖДА И. Х. Д., ЕГН: *****, с адрес: * и Х. Н. Т., ЕГН: *****, с адрес: *, да заплатят солидарно на „Б. Б.“ ЕООД, ЕИК: *, със

седалище и адрес на управление: *, сумата от **6140.49 лв. (шест хиляди сто и четиридесет лева и четиридесет и девет стотинки)**, представляваща извършени по делото разноси, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____